

7 ANDAGTER TIL ADVENT OG JUL

- VED PETER V. LEGARTH
fra Menighedsfakultetet

7 ANDAGTER til advent og jul

- ved Peter V. Legarth
fra Menighedsfakultetet

Tillæg til MF-bladet December 2016

Forsidefoto: Elisa Tolstrup Andersen

Layout: graphiccare.dk

Tryk Øko-Tryk

Professor Peter V. Legarth stopper som lærer og forsker på Menighedsfakultetet med udgangen af 2016 efter 41 års ansættelse. Som en afskedsgestus har han skrevet syv andagter til brug i advent og jul i taknemmelighed mod både Gud for evangeliet og mod det bagland, som i årtier har gjort det muligt at uddanne teologer på folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Vi håber, at andagterne formidler evangeliets glæde til læserne!

Fakultetsleder

Thomas Bjerg Mikkelsen

Den sagtmødige konge

(første søndag i advent)

Kongen melder sin majestætiske ankomst.

Han er en sælsom monark.

Han vinker ikke til folket fra en gylden karet.

Han omgiver sig ikke med pomp eller pragt.

Her er ingen bonede gulve.

Han rider til byen på et spinkelt æsel.

Han kommer med fred, han kommer med sejr.

Men sejren vindes ikke med sværd og brutalitet.

Han sejrer ved rigdom på kærlighed.

Hans tronstol opstilles på Golgatas høj.

Fra et kors råber han sit budskab om fuldbragt sejr.

Han bliver kongemyrdet på korset.

Nu ønsker han hvert menneskes hyldest og tro:

Velsignet være han, som kommer i Herrens navn.

-

Du, Jesus, du er min konge!

Jeg ønsker at bære dit navn.

-

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! (Matt 21,9)

Menneskesønnens komme

(anden søndag i advent)

Ved tidens ende hersker forfærdelse og rådvildhed,
for himlens kræfter rystes.

Da råder ragnarok og kaos,
og dommens dag er nær.

I denne skæbnetime bliver det igen advent.

Tilbage kommer kongen med magt og herlighed.

Velsignet være han, som kommer nu i Herrens navn.

Han kommer med forløsning for dem, som tror på ham.

De løfter deres hoveder. De kender ham, der kommer.

De ved, at han er frelseren.

De ved, han bringer sommer
med lys og glød og fryd.

Forsvundet er nu mørket.

Det bliver aldrig mere nat.

Nu er Guds folk tilbage

i Paradisets have.

-

Du, Jesus, hold mig fast hos dig.

-

Løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig (Luk 21,28)

Er du den, som kommer?

(tredje søndag i advent)

Johannes blev kastet i fængsel.

Han havde vakt stor opmærksomhed.

Mangfoldige havde ham som idol.

Nu var han ene i fangehullet.

Hans stålsathed blev her til rådvildhed.

Var det hele alligevel forgæves?

Han sender bud til Jesus og spørger:

Er du Kristus, eller kommer en anden?

Er du Kristus, kan jeg bære at sidde i fængsel for din skyld.

Er du ikke, er min situation desperat.

Jesus svarer den famlende Johannes:

Se, hvad jeg har gjort for syge og vanrøgtede folk.

Se, hvad jeg har gjort for sådanne som dig.

Den, der er nedbrudt og vakler, er elsket af ham.

Aldrig støder han et menneske bort.

Ingen er blot en bagatel for ham.

Han melder til dig og til mig:

Netop du er elsket med usvækket kærlighed.

-

Du, Jesus, tak, at også jeg er elsket af dig.

-

Fortæl Johannes, hvad I hører og ser (Matt 11,4)

Johannes

– øjenvidne og sandhedsvidne
(fjerde søndag i advent)

Johannes er et vidne.
En stemme, der råber i ørkenen.
Han har et stort mandat.
Han skal bane vej for Herren.

-

Johannes er et øjenvidne.
Han træder frem og fortæller,
hvad han har set og hørt.
Det er umuligt for ham
at tie om Jesus, Guds Søn.
Om ham gælder det ingenlunde,
at tale er sølv, men tavshed er guld.
Johannes vil tale og ikke tie.

-

Johannes er også et sandhedsvidne.
Med alt, hvad han siger og gør,
vil han stå inde for,
at Jesus er verdens frelser.
Uden forbehold vidner han med sit liv,
at nu er Gud Herren til stede.
Johannes er rede til
at lægge sit hoved på et fad.
at ofre sit liv for ordets sandhed.

-

Nu kalder Jesus den, der følger ham,
at træde frem som øjenvidne,
og med sit liv at være sandhedsvidne.

-

Ja, Jesus, jeg ønsker at vidne om dig.

-

Dette er Johannes' vidnesbyrd (Joh 1,19)

Det er kærlighed

(juleaften)

Juleaften føres vi
til en stald i Betlehem.
Kongesønnen fødes uden glans.
Han ligger kun på halm og strå.
Det er ikke juleromantik.
Det er kærlighed.
Kærlighed, der gløder.
Kærlighed, der ofrer.
Almagts Gud i afmagtskår.
Lysets Gud i dunkelhed.
Majestæt i fattigdom.
Det er kærlighed.
Den, der ser ind i stalden,
ser den handlende, frelsende Gud.
Gud med os, Immanuel.
Gud er kærlighed.
Her lyder det til enhver:
Han er kommet til netop dig.
Du er uvurderligt dyrebar.
Du er værd at elske.

-

Jesus, tak at jeg må være elsket.

-

I dag er der født jer en frelser i Davids by (Luk 2,11)

Guds kærlighed fandt sted

(juledag)

Og det skete i de dage.
Guds kærlighed fandt sted
i tid og rum og dagligdag.
Guds kærlighed var ikke blot
abstrakt idé og tanke.
Nej, Gud greb ind i Betlehem.
Guds kærlighed blev tydelig.
Gud handler stadig.
Han griber ind i vore liv.
Men vore øjne og vort sind
kan ofte mangle sans og blik
for denne kærlighed.
Vi ser kun sorte øjne.
For skyer trak sig sammen.
Vi føler, Gud har svigtet.
Guds kærlighed er væk,
når vi behøver den mest.
Men nu proklameres det vidt og bredt:
Guds kærlighed er ikke lunefuld.
Hos Gud er intet vægelsind.
Han er den samme nu i dag.
Det råbes til os i vor tvivl:
Gud elsker uden forbehold.
Han viste det i Betlehem.
Han viser det i dag - trods alt.

-

Jesus, tak, at jeg må være elsket.

-

Således elskede Gud (Joh 3,16)

At blive overladt til sig selv

(anden juledag)

Jesus er herre, men ikke diktator.
Aldrig tvinger han sin frelse igennem.
Hans kærlighed vil aldrig krænke og skabe angst.
Han løber den fare at få et nej.
Men netop mit nej er min tragedie.
Det er at vælge mig selv og ikke ham.
Med åben hånd skulle jeg tilbede Gud.
Nu knytter jeg hånden i trods og i kiv.
For hånden er kold, og hjertet er mat.
Jeg vil mig selv i dette liv.
Jeg får mig selv på dommens dag.
Helvede er et sted, hvor jeg kun er mig,
alene og overladt til netop mig selv.
Isolation og grufuld ensomhed.
Men Jesus, du vil mig.
Du vil tage mig under din vinge.
-
Du, Jesus, vær du mig nådig.
Jeg trygler dig om barmhjertighed.

-
I ville ikke (Matt 23,37)

